

ויהי - רלא ע"ב

ג' שנים-ש"א: תקמ"ט
ו סיון

אוותם כוכבי הארץ מנגנים על אוור. [שםנים על השורה]
כשמניע הבקיר, וזו לוקחים שירה אחרי ישראל למטה, ועולה כבוד הקדוש ברוך הוא מלמטה וממליצה. ישראל למטה ביום, ומלאכים עליונים למטה בלילה, וזו נשטלים שם הקדוש בכל הארץ.

והאנו זאת שאמר, כל המלאכים העליונים וישראל למטה, כלם מוחזקים באנו זאת, והיא עולה למטה להתעורר בתוך הארץ ביום, ובليلת הקדוש ברוך הוא בא להשתמע עם האזכירים בגין ענן.

אשריהם כל העומדים בקיום וועסקים בתורה בלילה, משום שהקדוש ברוך הוא וכל אוטם הצדים שנגן עדן שומים קולות בני הארץ אוטם העוסקים בתורה, כמו שבתו (שרח) היושבת בגנים וגוו.

בא ראה, אבן זו היא אבן טובה, וזהו סוד הכתב (שמות כה) ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן. ואלה הם טורים [של שלמות] אבן יקרה, משום שיש [שלמות] אבן אהרת, שכותו (חזקאל לו) והסתמי את לב האבן וגוו, וכתו (שם) ואת רוחי אפן בקרובכם. וזהו (ישעה כה) אבן בסן פנת יקורת, ובארות.

ועל סוד זה כתוב (שמות כד) לחות האבן, שם להיות שנגנוו מפני, וכן נקרו על שמה של האבן זאת, וזהו סוד הכתב בראשית מט) משם רעה אבן ישראל, [נו וראי אבן ישיאל גראת] בגין שגנבה.

אליהם. וכתיב, (תהלים קמח) הלויה כל כוכבי אוור, דהא איןון ככבי נהריא, מנגן על נהריא. (ס"א רפסון על שירח).

בד אני צפרא, וכדין נטלי שירתא אבטריהו דישראל (ס"א ישראי) לחתא, וסלקא יקירה דקדשא בריך הוא, מחתא ומלאכי. ישראל לחתא ביממא, ומלאכי עלאי לעילא בליליא, וכדין אשתלים שמא קדיישא בכל סטרין.

זהו אבן דקאמר, כלחו מלacci עלי, וישראל לחתא, כלחו אתפקו בהאי אבן, ואייה סלקא לעילא, לא תעטרא גו אבן ביממא. ובليلיא, קדרשא בריך הוא אני לאשתטע שא עם צדיקיא בגנטא דעתן. ובאיון איןון כל דקימי בקימייה, ומשתדלין באורייתא בליליא. בגין קדשא בריך הוא וכל איןון צדיקיא דבגנטא דעתן, שמעי קליהו דבגוי נשא, איןון דמשתדל באורייתא. כמה דכתיב, (שיר השירים ח) היושבת בגנים וגוו.

הא חי, הא אבן, אייה אבן טבא. ורק הוא אבן טבא. אבן דכתיב, (שמות כה) ומלאת בו מלואת אבן ארבעה טורי אבן. ואלין איןון טורים [של שלמות] אבן דאית (שלמות) אבן אהרת. בגין דאית (שלמות) אבן אהרת. דכתיב, (יחזקאל לו) והסירותי את לב האבן וגוו. וכתיב, (יחזקאל לו) ואת רוחי אפן בקרובכם. והאי אייה (ישעה כה) אבן בון פנת יקורת ואוקמונה.

על רזא דא כתיב, (שמות לא)لوحות האבן, איןון ליהות אתגזרו מהכא, ועל דא אקרון על שם דהאי אבן. והאי הוא רזא דכתיב, (בראשית מט) משם רעה אבן ישראל (ס"א דא אמר. והאי אבן ישראל אקי) כמה דאתמר.